

RASKORAK

VUČIĆU se stvarno mora priznati da spada među retke relevantne političare za poslednjih 25 godina koji su izgovorili da radnici znaju još nešto sem da piju, zabušavaju i traže socijalni program.

Postupanje Vlade u Jumu ku se sluti baš na „konstruktivno“ uključivanje radnika „u pronalaženje realnog rešenja s pogledom na budućnost“. Novopostavljeni direktor Goran Đorđević javno tvrdi da je Jumu dobrostojećeg preduzeća, da nema dugove, a ima ugovorene poslove, i poziva radnike da prekinu štrajk i krenu sa proizvodnjom.

Raskorak Vučićeve retorike i stvarnosti, naravno, nije od juče. Čitava njegova vicepremijerska borba protiv korupcije u protekla je u istom ključu, o čemu nam u ovom broju svedoči Vladimir Novaković.

U preduzeću Trudbenik gradnja doo vodile su se dve borbe protiv korupcije – jedna koju su vodili radnici od 2009. godine, i druga koju je pre dve godine povela država kada je krenula da rešava korupciju u „24 privatizacije“.

Trudbenik gradnja doo je formirana 30. juna 2003. godine, prebacivanjem celokupne imovine KMG Trudbenika (osnovnih sredstava, objekata i zemljišta). Agencija za privatizaciju je 28. januara 2005. godine donela Odluku o pokretanju postupka restrukturiranja preduzeća KMG Trudbenik (BR. R 07/05).

Od prvog dana počele su nedaće sa novim vlasnikom, koji različitim metodama vrši pritisak na radnike (smanjenje zarada, prebacivanje na poslove koji nisu u skladu sa kvalifikacijom, a u kasnijim fazama i otuđenje sredstava za rad Trudbenika, čime su radnici ostajali bez zaposlenja i postajali „višak“).

Prvi štrajk smo organizovali u julu, jer je radnicima već dugovano četiri meseca za zarade i nije uplaćivano zdravstveno i penziono. Taj štrajk je trajao jedan dan i završen je sporazumom koji je definisao rokove isplate svih dugova koji su bili istaknuti u štrajkačkim zahtevima.

Ovo je ključni trenutak u borbi radnika Trudbenika koji treba dobro razumeti ako hoćemo da razumemo šta je bila borba radnika protiv korupcije, koja je inicirala preispitivanje „24 privatizacije“ (Trudbenik gradn-

Trudbenik, da ponašanje novog vlasnika Trudbenik gradnje vodi preduzeće u dug i likvidaciju. Svi kojima smo se obratili ostaju nemi na naše dopise kojima pokušavamo da spasemo radna mesta.

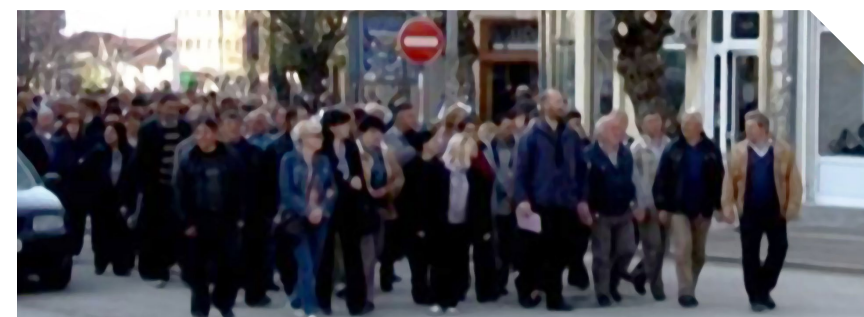
Tog momenta počinje noćna mora u našoj borbi protiv korupcije u privatizaciji Trudbenika. Agencija nas obaveštava da oni ne mogu da vrše kontrolu i ne mogu da raskinu ugovor, pošto su bili samo punomoćnici KMG Trudbenika, i da su posao oko privatizacije uradili za račun KMG Trudbenika, a ne kao deo procesa privatizacije.

Prvi štrajk smo organizovali u julu, jer je radnicima već dugovano četiri meseca za zarade i nije uplaćivano zdravstveno i penziono. Taj štrajk je trajao jedan dan i završen je sporazumom koji je definisao rokove isplate svih dugova koji su bili istaknuti u štrajkačkim zahtevima.

Ovo je ključni trenutak u borbi radnika Trudbenika koji treba dobro razumeti ako hoćemo da razumemo šta je bila borba radnika protiv korupcije, koja je inicirala preispitivanje „24 privatizacije“ (Trudbenik gradn-

za samoobrazovanje

RiJITen društvena pitanja uciteljneznalica.org

Imenovati TO ratom

Vladimir Novaković

Jedna od „24 privatizacije“ KAKAV JE REZULTAT BORBE PROTIV KORUPCIJE U „TRUDBENIK GRADNJI“?

ja je jedna od njih), a šta je borba protiv korupcije koju vodi Aleksandar Vučić.

Radnici Trudbenika su u tom trenutku već celu zimu proveli na ulici, počev od septembra 2009. godine. Iscrpljeni su i bukvalno izgledali. Naš kolega Habib Krkušić je od iscrpljenosti u protest preminuo (o tome šta smo mi i naše porodice preživeli za vreme borbe postoji dokumentarni film „Od minus 18 do plus 30“ Ivana Zlatića).

Privredni sud u Beogradu odbacio je deo tužbenog zahteva na predlog za određivanje privremene mere, a u toku procesa sud odbacuje izveštaj Agencije za privatizaciju sa izvršene kontrole i određuje nezavisne veštace, što je prolongiralo suđenje u nedogled.

Privredni sud 30. novembra 2011. godine donosi prvostepenu odluku da Monterra mora da plati kaznu od 580 miliona dinara.

U međuvremenu Ministarstvo ekonomije i regionalnog razvoja tri puta pokreće stečaj nad KMG Trudbenikom. Sud je dva puta odbacivao inicijativu za pokretanje stečaja iz razloga što nije doneto rešenje o prekidu restrukturiranja.

Sva ova odugovlačenja nisu oslabila interesovanje radnika Trudbenik gradnje za spor koji je pokrenut na naš pritisak, koji je započeo sada već davnog 24. avgusta 2009. godine! Na kraju Privredni apelacioni sud je potvrdio presudu koja i zvanično postaje izvršna 23. januara 2014. godine. Imamo crmo na belu da smo od samog početka bili u pravu.

Šta se u međuvremenu desilo sa Trudbenikom? Kao što smo i strepeli, naša borba za radnička prava i opstanak preduzeća nije usporila propadanje Trudbenika, koji je za vreme trajanja sudskog spora ostao pod kontrolom Monterre.

Stečajni upravnik Trudbenik gradnje je preko svog poverenika 1. oktobra 2013. godine Privrednom sudu u beogradu predao Nacrt glavne deobe. U Nacrt glavne deobe nije uvrštena izvršna presuda protiv Monterre doo na sumu od 580 miliona dinara sa pripadajućom kamatom i troškovima sudskog postupka.

Vlada je pre dve godine uvrstila Trudbenik u jednu od „24 privatizacije“ koje će rešiti u svojoj borbi protiv korupcije. Do dana današnjeg istraga o privatizaciji Trudbenik gradnje

nije mrdnula od početka, iako se njome bave elitni Vladini timovi pred kojima drhte sve državne institucije. Sa druge strane, grupa oplaćkanih, osiromašenih, ali upornih radnika uspeja da dokaze činjenice na kojima insistiramo još od avgusta 2009. godine, uprkos tome što su sve državne institucije na razne načine pokušavale da nas sabotiraju.

Ovo je samo jedan u nizu primera uništavanja društvene imovine koju je država započela kada je ovu imovinu otela od radnika Zakonom o privatizaciji,

pretvorivši je u državnu. Naša borba protiv korupcije je pokušala da zaustavi ovu pljačku, na način koji nam je bio dostupan. Vladina borba protiv korupcije ima za cilj da završi pljačku, da izbriše tragove društvene imovine i radnika, za šta koristi ceo državni aparat, uključujući i sudski. Ujedno, ovo je start novog Sistema, koji treba da prekrije sve tragove zločina koji je počinjen u poslednjih 25 godina nad radnicima, društvom i društvom njegovom.

Vladimir Novaković, bivši član Štrajkačkog odbora u Trudbenik gradnji, danas predsednik Udruženja radnika i prijatelja Trudbenika

Recenzija - Borci plaću posle rata Milorad Doderović Izdavač: Kancelarija Aleksić, 2013. godina, Niš

matranje, odnosno svoju prvostepenu odluku o pravu na iplatu dnevnice svim boricima rata 1999. godine vratilo na ponovno odlučivanje sudovima u Srbiji. Naime, u odluci suda razlog da se predmet vrati domaćim sudovima na ponovno razmatranje je u tome što sama tužba sudu u Strazburu nije obavezala sud da razmatra diskriminaciju kao razlog nesplaćivanja dnevnica, nego je isplatu dnevnica stavila u prvi plan.

Iza ove odluke suda, na žalost vidi se da je sud postupio politički, pošto je novu vlast u Srbiji abolorao troška od trista miliona evra, koliko ona dujuje svojim vlastitim građanima, kupujući joj vreme da odugovlačenjem spora pred domaćim sudovima ovaj problem zapravo još jednom izbegne.

Međutim, pitanje dikriminacije veteranske populacije u Srbiji, i to je slabost knjige *Borci plaću posle rata*, nije svodljivo samo na pitanje isplate dnevnica boricima ratova 1999. godine. Izbegavanje države da veteranima isplati dnevnice samo je deo generalnog problema odbijanja države da prizna da je učestvovala u ratovima iz devedesetih godina, i da prema ljudima koje je na različite načine slala u rat sada nađe način da svoju ulogu u svim ratovima devedesetih prizna. Simptomatično je da čak i u slučaju rata u kom zvanično jeste učestvovala, onom na Kosovu, država prema posledicama vođenja rata ne želi da prizna nikakvu odgovornost i obevezu, a da borce ratova 1991-1995. godine potpuno uključuje iz javne pažnje i diskusije.

Obzirom da ispovesti boraca, koje čine centralni deo knjige, jasno pokazuju da je većina njih učestvovala ne samo u jednom ratu, jasno je da država Srbija mora da donese zakon o veteranima rata i prizna za početak da oni postoje. Međutim, obzirom da u Srbiji živi preko pola miliona ljudi sa ratnim iskustvom, država i dalje vodi politiku nepriznavanja, sakrivanja, i konačne odluke suda na žalbu države Srbije. Danas, kada pišemo ovu recenziju, slučaj dnevnica koji je u vreme objavljivanja ove knjige bio predmet velike javne pažnje, opet je pao u zaborav: sud u Strazburu je svoju prvostepenu odluku o pravu boraca na iplatu dnevnica vratilo domaćim sudovima na ponovno raz-

Borci plaću posle rata je knjiga koja za cilj ima da pitanje diskriminacije boraca ratova predstavi javnosti. Naime, čitava knjiga je neka vrsta lobiranja za se pitanje diskriminacije veterana ratova 1999. prikaže kroz vrni spor koju veterani ratova 1999. vode pred Evropskim sudom za ljudska prava u Strazburu. Naime preko sto hiljada boraca ratova je podnelo sudu u Strazburu tužbu protiv države Srbije zbog toga što je država jednom marjem delu boraca pred izbore isplatila dnevnice za vreme provedeno u ratnim dejstvima tokom kosovskog rata 1999. godine, a ostalima to pravo nije priznala.

Izdavač: Učitelj neznalica i njegovi komiteti Imenovati TO ratom Urednik: Ivan Zlatić Dizajn i prelom: Matija Medenica Izdavač: Učitelj neznalica i njegovi komiteti Imenovati TO ratom Urednik: Ivan Zlatić Dizajn i prelom: Matija Medenica koji će se održati u petak 30. maja 2014. godine u 18.00h u prostorijama Učitelja neznalice u Resavskoj 21, stan br. 5

NED National Endowment for Democracy Supporting freedom around the world. FONDACIJA ZA OTVORNO DRUŠTVO - OPEN SOCIETY FOUNDATION. UČITELJ NEZNALICA I NJEGOVI KOMITETI Imenovati TO ratom. Odborani Filozofski Odborani Filozofski. Projekat finansira Evropska unija kroz Evropski instrument za demokratiju i ljudska prava. Sadržaj ovog štampanog materijala je isključivo odgovornost CZKDa i ni pod kojim okolnostima se ne može smatrati da odražava stav Evropske unije.